

SWEDISH A2 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
SUÉDOIS A2 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
SUECO A2 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning)
Lundi 19 mai 2003 (matin)
Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A soit la section B. Écrire un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

Välj del A eller del B.

DEL A

Analysera och jämför följande två texter.

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema(n). Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten.

Text 1 (a)

hej säger han
jag heter lukas moodysson ...
vi kan prata med varandra
jag kan berätta för dig om mitt liv
5 jag bor i malmö
det ligger i sverige
jag är trettio två år gammal
när jag var liten ville jag bli kirurg
jag ville operera hjärtan och lungor
10 — den svarta katten smiter ur mitt grepp
vad är det jag förlorat?
är det för evigt borta
det känns som sand som rinner genom fingrarna
en dag i början på 2000-talet
15 — en morgon när jag var tolv år vaknade jag
och affären hade brunnit ner
den låg så nära att man kunde se den från mitt fönster
men ändå hade jag inte märkt någonting ...
— tjugo år senare
20 är jag i småland med mina barn
de plockar smultron och badar i sjön
och ser tre rävar och ett rådjur
och spelar gameboy och pratar om Jesus
och får vattkoppor och åker runt runt
25 på farfars stora gräsklippare
medan jag rotar i en gammal låda
och hittar en tidning från 1977
och läser en tjugofyra år gammal insändare
som klagar på den dåliga potatisen
30 på dalslundsskolan i åkarp
— jag är åtta år
jag går i klass 2a på dalslundsskolan
jag sitter vid ett bord i matsalen
potatisen är äcklig
35 jag kan inte äta den
jag kräks nästan
varje lunch är ett helvete ...
ja jag vet att jag överdriver
jag är bortskämd och löjlig
40 det är inte alls särskilt synd om mig

Ur *Vad gör jag här*, en prosadikt av Lukas Moodysson, f 1969, författare och filmregissör

Text 1 (b)

I Åsnebrygga (1969), en skildring av ett år som gästprofessor i USA, finns följande självporträtt av författaren, Sven Delblanc.

- Författaren Sven Delblanc är nu 37 år gammal och befinner sig i dålig fysisk och psykisk kondition. Han väger bra mycket över 90 kilo och är 188 cm lång, men verkar kortare på grund av svår kutighet. Hans hår är blont och har börjat gråna. Ansiktet är litet och runt med klen, karaktärlös haka, fylliga läppar och feta kinder. Tandgården är i dåligt
- 5 skick på grund av författarens skräck för tandläkare. Han är mycket närsynt. På grund av en sprängningsolycka under militärtjänst är författaren i det närmaste döv på höger öra och lomhörd på vänster. Av samma orsak är han ärrig och krutstänkt över höger kroppshalva. Vänster kroppshalva är sedan födseln större än den högra. Den onormala belastningen av vänster ben har orsakat åderbrock och plattfot. Kroppsbehåringen är klen och skäggväxten
- 10 mindre än normal. Författarens erotiska intresse är inriktat på det motsatta könet ...
- I smärre grupper talar han med sluddrande och otydlig röst, som ibland kan ge ett pinsamt intryck av nervositet. I kateder eller talarstol orerar han däremot med hög röst som kan ge intryck av arrogans och självtillräcklighet.
- Han tänker mödosamt och med häftiga språng i den logiska sekvensen.
- 15 Grundläggande är ... skräcken för människor. Delblanc försvarar sig på olika sätt. Genom isolering och ensamhet. Genom att uppträda oförskämt och arrogant. Genom att göra sig rolig privat och litterärt.
- Dessa egenheter leder författaren till en allvarlig felsyn: han övervärderar det unika i det egna jaget och undervärderar det gemensamma. Han tror sig stå utanför när han är del
- 20 av ett socialt sammanhang. Han tror sig handla fritt när hans agerande är determinerat.
- Han har svårt att förvärva och behålla vänner.

Ur *Åsnebrygga* (1969), Sven Delblanc (1931-1992)

DEL B

Analysera och jämför följande två texter.

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema(n). Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten.

Text 2 (a)

Det hände honom sällan något oväntat.

Genom värmeventilerna blåste kall luft in i bilen; något hade gått sönder. Det var det vanliga på dessa resor att något inte fungerade: vindrutespolare, handbroms ...

5 Han var på väg in mot Stockholm söderifrån. Han var något över trettio år. Han hade ett fast arbete. Samtidigt som han passerade Salems kyrka undrade han om någon kunde känna sig så vanlig som han gjorde.

10 På senare tid hade han fått lära sig mycket om hur svårt människor hade det ute i världen. Det kom hans egna problem att verka överflödiga. Han ansåg sig inte ha något att klaga över för egen del. Om hur man skulle få resten av mänskligheten att överleva och dessutom vara snäll visste han inget bestämt. Han hade emellanåt en del tankar, men han var övertygad om att nästan alla andra tänkte skarpare och förnuftigare. Och han litade på dem, vilket kanske var barnsligt och godtroget.

15 Vilka var de? Å, det var de andra som var klädda som han och som han beundrade på avstånd; han såg dem på gatorna men kände dem inte. Han fann det naturligare att beundra än att kritisera. Han tyckte det var märkvärdigt med ett samhälle där så pass mycket fungerade. Varje morgon infann sig människor på sina platser för att bära ut post, sköta atomkraftverk, skriva ledarartiklar, vakta tångar och kondolera främmande statsöverhudens änkor.

20 Det klarar sig rätt bra hos oss, tänkte han. Folk gör som de blir tillsagda, och alla har någon att säga till. De betalar varandra för det. Jag sköter mitt och är ändå inne i en stor cirkel. Och vad jag än tog mig för skulle det bli på samma sätt: jag befaller och blir befalld. Ingenting skulle ändras. Han kunde inte gärna lida av detta nu när han visste hur det stod till ute världen.

Ur *Vattenslottet*, en roman från 1968 av Per Wästberg f 1933.

Text 2 (b)

I avgångshallens oändliga, mörka sorlande hav lyser resebyråns skylt som ett ankare att klamra sig fast vid för charterresenärerna med kvällsplanet till södra Italien. Och de ilar mot den som myror på olika stigar. Kånkar och drar på sina väskor. Samlas andfådda och lättadeikön framför incheckningsdisken. ...

5 Med anslutningsbuss från sin landsortsstad kommer Magda Lundberg, medelålders kontorist. Hon bär med viss möda två kassar, sitt och mannens handbagage. Hon är röd och svettig, yr i huvudet av bussfärden, allt springet och brådskan. Efter henne går Erik, hennes man, med deras två stora resväskor. Medan Magda väntar försöker hon tänka efter om hon har glömt något. Hon gav Ulla, dottern, noggranna föreskrifter om katten och
10 blommorna innan hon for hemifrån. Hon har alla viktiga papper med. Pengar. Vad hon och Erik behöver i klädväg för fjorton dagar. Hon drar ett djupt ängsligt andetag. I samma andetag sätter sig massan av resenärer i rörelse och hon känner en befrielse över att hon nu tvingas strunta i krukväxterna, att det i alla fall är för sent att grubbla över om de vissnar och dör eller inte.

15 Strax efter klockan nio landar planet. Och charterresenärerna reser sig, sömniga och ledbrutna, och tumlar mot utgången. Stiger ut i den ljumma stillastående kvällsluften över den syditalienska staden. Det fläktar lätt i Eriks hår när han hukar sig och dyker fram ur öppningen. För några sekunder blir han stående med högburet huvud på krönet av landningstrappan och ser sig omkring. Han kan inte riktigt göra klart för sig vad det är.
20 Men han tycker liksom att han representerar något. Något som förpliktar. Som om en röst ropade: ”Här kommer svenskarna.” Och han väntar sig nästan att alla de där små, svarthuvade, blåklädda arbetarna som sysslar därnere på plattan skall titta upp och inse det. De borde ta en paus i sina göromål och följa den anländande gruppen från Sverige med blicken.

25 ”Världens högst utvecklade sociala välfärd ... En procent av nationalinkomsten till u-hjälp ... Det svenska stålet ... Bofors kanoner ...” far det trots Sveriges nedgång under den sista tiden genom Eriks hjärna medan han sakta balanserar nerför de rasslande metalltrappstegen.

Ur *Resenärerna*, en roman från 1985 av Ing-Marie Eriksson.
